

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3440 *Llei orgànica 2/2015, de 30 de març, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, en matèria de delictes de terrorisme.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Resolució del Consell de Seguretat de les Nacions Unides 2178, aprovada el 24 de setembre de 2014, recull la profunda preocupació de la comunitat internacional per la recrudescència de l'activitat terrorista i per la intensificació de la crida a cometre atemptats en totes les regions del món. En el catàleg de mesures que constitueixen la part dispositiva d'aquesta Resolució, apareix al punt sisè un recordatori de la Resolució 1373 (2001), en virtut de la qual tots els estats membres han de vetllar per l'enjudiciament de qualsevol persona que participi en el finançament, la planificació, la preparació o la comissió d'actes de terrorisme o presti suport a aquests actes. Després d'aquest recordatori, la Resolució 2178 demana als estats que s'assegurin que les seves lleis i altres instruments legislatius interns tipifiquin delictes greus que siguin suficients perquè es puguin enjudiciar i sancionar les conductes terroristes que es descriuen, de manera que la gravetat del delictes quedi reflectida degudament.

Les accions terroristes a què al·ludeix detalladament la Resolució 2178 constitueixen el màxim exponent de les noves amenaces que el terrorisme internacional planteja a les societats obertes i que pretenen posar en risc els pilars en els quals se sustenten l'estat de dret i el marc de convivència de les democràcies del món sencer.

El terrorisme internacional de tipus gihadista es caracteritza, precisament, per haver incorporat aquestes noves formes d'agressió, consistents en nous instruments de captació, ensinistrament o adoctrinament en l'odi, per utilitzar-los de manera cruel contra tots els qui, en el seu ideari extremista i violent, siguin qualificats d'enemics. Aquestes noves amenaces han de ser combatudes, per tant, amb l'eina més eficaç que els demòcrates poden utilitzar enfront del fanatisme totalitari dels terroristes: la llei.

Aquest terrorisme es caracteritza per la seva vocació d'expansió internacional, a través de líders carismàtics que difonen els seus missatges i consignes per mitjà d'Internet i, especialment, mitjançant l'ús de xarxes socials, fent públic un missatge de crueltat extrema que pretén provocar terror en la població o en part d'aquesta, i fent una crida als seus adeptes de tot el món perquè cometin atemptats.

Els destinataris d'aquests missatges poden ser individus que, després de la seva radicalització i adoctrinament, intentin perpetrar atacs contra els objectius assenyalats, incloent atemptats suïcides.

No és menys important el fenomen dels combatents terroristes desplaçats que decideixen unir-se a les files de les organitzacions terroristes internacionals o de les seves filials en algun dels escenaris de conflicte bèl·lic en què els gihadistes estan participant, singularment, Síria i Iraq. Aquest fenomen dels combatents terroristes desplaçats és, en aquest moment, una de les amenaces més grans a la seguretat de tota la comunitat internacional i de la Unió Europea en particular, atès que es desplacen per ensinistrar-se

en el maneig d'armes i explosius, adquirir la capacitat necessària i posar-se a les ordres dels grups terroristes.

L'experiència de la lluita contra el terrorisme a Espanya ens ha permès tenir una legislació penal eficaç en la resposta al terrorisme protagonitzat per bandes armades com ara ETA o el GRAPO, és a dir, grups terroristes cohesionats al voltant d'un o diversos líders, amb estructura orgànica clara, repartiment de rols dins de l'organització i relacions de jerarquia definides i assumides pels integrants del grup terrorista. La resposta penal al terrorisme s'articulava, per tant, en la sanció dels qui pertanyien, actuaven al servei o col·laboraven amb organitzacions o grups terroristes. Així doncs, l'eix del tractament penal del terrorisme era la definició de l'organització o grup terrorista i la tipificació de les conductes que cometien els qui s'hi integraven o, d'alguna manera, hi prestaven col·laboració.

El Codi penal no ha de perdre en cap cas aquesta perspectiva de tipificació de les conductes articulades al voltant d'organitzacions o grups terroristes, però és evident que les noves amenaces exigeixen actualitzar la normativa per donar cabuda al fenomen del terrorisme individual i a les conductes que constitueixen la preocupació principal de la comunitat internacional, en línia amb la Resolució 2178 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides esmentada anteriorment.

Aquesta Llei orgànica modifica el capítol VII del títol XXII del llibre II de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, de manera que el rigor de la resposta penal enfront de crims tan greus tingui en compte, a més de les modalitats de terrorisme ja conegudes, les que procedeixen de les noves amenaces.

El capítol VII del títol XXII del llibre II de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, es divideix en dues seccions i comprèn els articles 571 a 580.

La secció 1a duu per rúbrica «De les organitzacions i grups terroristes» i manté la mateixa lògica punitiva que la regulació vigent fins ara. Estableix la definició d'organització o grup terrorista i la pena que correspon als qui promouen, constitueixen, organitzen o dirigeixen aquests grups o als qui s'hi integren.

La secció 2a duu per rúbrica «Dels delictes de terrorisme» i comença amb una nova definició de delictes de terrorisme a l'article 573 que s'inspira en la Decisió marc 2002/475/JAI del Consell de la Unió Europea, de 13 de juny de 2002, sobre la lluita contra el terrorisme, modificada per la Decisió marc 2008/919/JAI, de 28 de novembre de 2008. La definició estableix que la comissió de qualsevol delictes greus contra els béns jurídics que s'enumeren a l'apartat 1 constitueix un delictes de terrorisme quan es dugui a terme amb alguna de les finalitats que s'especifiquen al mateix article: 1a) subvertir l'ordre constitucional, o suprimir o desestabilitzar greument el funcionament de les institucions polítiques o de les estructures econòmiques o socials de l'Estat, o obligar els poders públics a dur a terme un acte o a abstenir-se de dur-lo a terme; 2a) alterar greument la pau pública; 3a) desestabilitzar greument el funcionament d'una organització internacional; 4a) provocar un estat de terror en la població o en una part d'aquesta.

L'article 573 bis defineix la pena que correspon a cada delictes de terrorisme, i estableix que si es causa la mort d'una persona s'ha d'aplicar la pena de presó pel temps màxim que preveu el Codi penal.

L'article 574 tipifica totes les conductes relacionades amb el dipòsit d'armes i explosius, la seva fabricació, trànsit, subministrament o la mera col·locació o ús, quan es persegueixin les finalitats que s'enumeren a l'apartat 1 de l'article 573. Es recull de manera particular l'agreujament de la pena quan es tracti d'armes, substàncies o aparells nuclears, radiològics, químics o biològics, o qualsevol altre de potència destructiva similar.

L'article 575 tipifica l'adoctrinament i ensinistrament militar o de combat o en el maneig de tot tipus d'armes i explosius, incloent expressament l'adoctrinament i ensinistrament passiu, amb menció especial al que es duu a terme a través d'Internet o de serveis de comunicació accessibles al públic, el qual exigeix, per ser considerat delictes, una nota d'habitualitat i un element finalista que és el d'estar dirigit a incorporar-se en una organització terrorista, col·laborar-hi o perseguir les seves finalitats. En aquest precepte també es tipifica el fenomen dels combatents terroristes estrangers, és a dir, els qui per

integrar-se o col·laborar amb una organització terrorista o per cometre un delictes de terrorisme es desplacin a l'estranger.

L'article 576 estableix la pena per a les conductes relacionades amb el finançament del terrorisme, inclòs el qui, per qualsevol mitjà, directament o indirectament, sol·liciti, adquireixi, posseeixi, utilitzi, converteixi, transmeti o efectuï qualsevol altra activitat amb béns o valors de qualsevol tipus amb la intenció que s'utilitzin, o sabent que s'utilitzaran, en tot o en part, per cometre qualsevol dels delictes compresos en aquest capítol. La tipificació inclou les formes imprudents de comissió del delictes, com ara l'omissió negligent dels deures emanats de la normativa sobre blanqueig de capitals i prevenció del finançament del terrorisme.

L'article 577 recull la tipificació i sanció de les formes de col·laboració amb organitzacions, grups o elements terroristes, o que estiguin dirigides a cometre un delictes de terrorisme. Es preveuen específicament les accions de captació i reclutament al servei d'organitzacions o finalitats terroristes, i s'agreuja la pena quan es dirigeixen a menors, a persones necessitades de protecció especial o a dones víctimes de tràfic de blanques.

Als articles 578 i 579 es castiga l'enaltiment o la justificació públics del terrorisme, els actes de descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes, així com la difusió de missatges o consignes per incitar altres persones a cometre delictes de terrorisme. En la tipificació d'aquestes conductes es té en una consideració especial el supòsit en què es cometin mitjançant la difusió de serveis o continguts accessibles al públic a través de mitjans de comunicació, Internet, o per mitjà de serveis de comunicacions electròniques o mitjançant l'ús de tecnologies de la informació, i s'articula, a més, la possibilitat que els jutges puguin acordar com a mesura cautelara retirar aquests continguts.

L'article 579 bis incorpora, sempre que es donin les circumstàncies enumerades al precepte esmentat, les penes d'inhabilitació absoluta i la pena innovadora d'inhabilitació especial per a professió o ofici educatiu, en els àmbits docent, de l'esport i del lleure, per un temps superior entre sis i vint anys al de la durada de la pena de privació de llibertat imposada, si s'escau, en la sentència. A més, es preveu la possibilitat d'atenuació de la pena als qui hagin abandonat voluntàriament les activitats delictives i col·laborin amb les autoritats, i també en cas que el fet sigui objectivament de menys gravetat, atesos el mitjà utilitzat o el resultat produït.

Finalment, l'article 580 preveu que, en tots els delictes de terrorisme, la condemna d'un jutge o tribunal estranger s'ha d'equiparar a les sentències dels jutges o tribunals espanyols als efectes d'aplicar l'agreuja de reincidència.

Article únic. *Modificació de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.*

Es modifica el capítol VII del títol XXII del llibre II de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL VII

De les organitzacions i grups terroristes i dels delictes de terrorisme

Secció 1a De les organitzacions i grups terroristes

Article 571.

Als efectes d'aquest Codi, es consideren organitzacions o grups terroristes les agrupacions que reuneixin les característiques que s'estableixen al paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 570 bis i al paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 570 ter, respectivament, i tinguin per finalitat o per objecte cometre algun dels delictes que es tipifiquen a la secció següent.

Article 572.

1. Els qui promoguin, constitueixin, organitzin o dirigeixin una organització o grup terrorista s'han de castigar amb penes de presó de vuit a catorze anys i inhabilitació especial per a lloc o càrrec públic per un temps de vuit a quinze anys.

2. Els qui participin activament en l'organització o el grup, o en formin part, s'han de castigar amb penes de presó de sis a dotze anys i la inhabilitació especial per a lloc o càrrec públic per un temps de sis a catorze anys.

Secció 2a Dels delictes de terrorisme

Article 573.

1. Es considera delicte de terrorisme la comissió de qualsevol delicte greu contra la vida o la integritat física, la llibertat, la integritat moral, la llibertat i indemnitat sexuals, el patrimoni, els recursos naturals o el medi ambient, la salut pública, de risc catastròfic, incendi, contra la Corona, d'atemptat i tinença, trànsit i dipòsit d'armes, municions o explosius, que preveu aquest Codi, i l'apoderament d'aeronaus, vaixells o altres mitjans de transport col·lectiu o de mercaderies, quan es dugui a terme amb qualsevol de les finalitats següents:

1a Subvertir l'ordre constitucional, o suprimir o desestabilitzar greument el funcionament de les institucions polítiques o de les estructures econòmiques o socials de l'Estat, o obligar els poders públics a dur a terme un acte o a abstenir-se de dur-lo a terme.

2a Alterar greument la pau pública.

3a Desestabilitzar greument el funcionament d'una organització internacional.

4a Provocar un estat de terror en la població o en una part d'aquesta.

2. Es consideren igualment delictes de terrorisme els delictes informàtics tipificats als articles 197 bis i 197 ter i 264 a 264 quater quan els fets es cometin amb alguna de les finalitats a què es refereix l'apartat anterior.

3. Així mateix, tenen la consideració de delictes de terrorisme la resta dels delictes que es tipifiquen en aquest capítol.

Article 573 bis.

1. Els delictes de terrorisme a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior s'han de castigar amb les penes següents:

1a Amb la de presó pel temps màxim que preveu aquest Codi si es causa la mort d'una persona.

2a Amb la de presó de vint a vint-i-cinc anys quan, en els casos de segrest o detenció il·legal, no es doni raó del parador de la persona.

3a Amb la de presó de quinze a vint anys si es causa un avortament de l'article 144, es produeixen lesions de les tipificades als articles 149, 150, 157 o 158, el segrest d'una persona, o estralls o incendi dels previstos als articles 346 i 351, respectivament.

4a Amb la de presó de deu a quinze anys si es causa qualsevol altra lesió, o s'atura il·legalment, s'amenaça o es coacciona una persona.

5a I amb la pena prevista per al delicte comès en la seva meitat superior, que pot arribar a la superior en grau quan es tracti de qualsevol altre dels delictes a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

2. Les penes s'han d'imposar en la seva meitat superior si els fets es cometen contra les persones que s'esmenten a l'apartat 3 de l'article 550, contra membres de les forces i cossos de seguretat o de les Forces Armades, o contra empleats públics que prestin servei en institucions penitenciàries.

3. Els delictes de terrorisme a què es refereix l'apartat 2 de l'article anterior s'han de castigar amb la pena superior en grau a la prevista respectivament als articles corresponents.

4. El delicte de desordres públics que preveu l'article 557 bis, així com els delictes de rebel·lió i sedició, quan els cometi una organització o grup terrorista o es cometin individualment però emparats en aquests, s'han de castigar amb la pena superior en grau a les previstes per a aquests delictes.

Article 574.

1. El dipòsit d'armes o municions, la tinença o dipòsit de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiàries o asfixiants, o dels seus components, així com la fabricació, tràfic, transport o subministrament de qualsevol forma, i la mera col·locació o ús d'aquestes substàncies o dels mitjans o artificis adequats, s'han de castigar amb la pena de presó de vuit a quinze anys quan els fets es cometin amb qualsevol de les finalitats expressades a l'apartat 1 de l'article 573.

2. S'ha d'imposar la pena de deu a vint anys de presó quan es tracti d'armes, substàncies o aparells nuclears, radiològics, químics o biològics, o qualsevol altre de potència destructiva similar.

3. També s'han de castigar amb la pena de deu a vint anys de presó els qui, amb les mateixes finalitats que s'indiquen a l'apartat 1, desenvolupin armes químiques o biològiques, o s'apoderin, posseeixin, transportin, facilitin a altres o manipulin materials nuclears, elements radioactius o materials o equips productors de radiacions ionitzants.

Article 575.

1. S'ha de castigar amb la pena de presó de dos a cinc anys aquell qui, amb la finalitat de capacitar-se per dur a terme qualsevol dels delictes tipificats en aquest capítol, rebí adoctrinament o ensinistrament militar o de combat, o en tècniques de desenvolupament d'armes químiques o biològiques, d'elaboració o preparació de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiàries o asfixiants, o específicament destinats a facilitar la comissió d'alguna d'aquestes infraccions.

2. S'ha de castigar amb la mateixa pena aquell qui, amb la mateixa finalitat de capacitar-se per cometre algun dels delictes tipificats en aquest capítol, dugui a terme per si mateix qualsevol de les activitats que preveu l'apartat anterior.

S'entén que comet aquest delicte qui, amb aquesta finalitat, accedeixi de manera habitual a un o diversos serveis de comunicació accessibles al públic en línia o continguts accessibles a través d'Internet o d'un servei de comunicacions electròniques amb uns continguts que estiguin dirigits o resultin idonis per incitar a incorporar-se en una organització o grup terrorista, o a col·laborar amb qualsevol d'ells o en les seves finalitats. Els fets s'entenen comesos a Espanya quan s'accedeixi als continguts des del territori espanyol.

Així mateix, s'entén que comet aquest delicte aquell qui, amb la mateixa finalitat, adquireixi o tingui en el seu poder documents que estiguin dirigits o, pel seu contingut, resultin idonis per incitar a incorporar-se en una organització o grup terrorista o a col·laborar amb qualsevol d'ells o en les seves finalitats.

3. S'ha d'imposar la mateixa a aquell qui, per a aquesta mateixa finalitat, o per col·laborar amb una organització o grup terrorista, o per cometre qualsevol dels delictes compresos en aquest capítol, es traslladi o s'estableixi en un territori estranger controlat per un grup o organització terrorista.

Article 576.

1. S'ha de castigar amb la pena de presó de cinc a deu anys i multa del triple al quintuple del seu valor aquell qui, per qualsevol mitjà, directament o indirectament, sol·liciti, adquireixi, posseeixi, utilitzi, converteixi, transmeti o efectui

qualsevol altra activitat amb béns o valors de qualsevol tipus amb la intenció que s'utilitzin, o sabent que s'utilitzaran, en tot o en part, per cometre qualsevol dels delictes compresos en aquest capítol.

2. Si els béns o valors es posen efectivament a disposició del responsable del delicte de terrorisme, es pot imposar la pena superior en grau. Si arriben a utilitzar-se per executar actes terroristes concrets, cal castigar el fet com a coautoria o complicitat, segons els casos.

3. Si la conducta a què es refereix l'apartat 1 s'ha dut a terme atemptant contra el patrimoni, cometent extorsió, falsedat documental o mitjançant la comissió de qualsevol altre delicte, s'ha de castigar amb la pena superior en grau a la que els correspongui, sense perjudici d'imposar a més la que escaigui de conformitat amb els apartats anteriors.

4. Qui estigui específicament subjecte per la llei a col·laborar amb l'autoritat en la prevenció de les activitats de finançament del terrorisme i doni lloc, per imprudència greu en el compliment de les obligacions esmentades, a la manca de detecció o d'impediment de qualsevol de les conductes que es descriuen a l'apartat 1 s'ha de castigar amb la pena inferior en un o dos graus a la que s'hi preveu.

5. Quan, d'acord amb el que estableix l'article 31 bis, una persona jurídica sigui responsable dels delictes tipificats en aquest article, cal imposar-li les penes següents:

a) Multa de dos a cinc anys si el delicte comès per la persona física té prevista una pena de presó de més de cinc anys.

b) Multa d'un a tres anys si el delicte comès per la persona física té prevista una pena de més de dos anys de privació de llibertat no inclosa a la lletra anterior.

Ateses les regles que estableix l'article 66 bis, els jutges i tribunals poden, així mateix, imposar les penes que preveuen les lletres b) a g) de l'apartat 7 de l'article 33.

Article 577.

1. S'ha de castigar amb penes de presó de cinc a deu anys i multa de divuit a vint-i-quatre mesos el qui dugui a terme, sol·liciti o faciliti qualsevol acte de col·laboració amb les activitats o finalitats d'una organització, grup o element terrorista, o per cometre qualsevol dels delictes compresos en aquest capítol.

En particular, són actes de col·laboració la informació o vigilància de persones, béns o instal·lacions; la construcció, condicionament, cessió o utilització d'allotjaments o dipòsits; l'ocultació, acolliment o trasllat de persones; l'organització de pràctiques d'entrenament o l'assistència a aquestes; la prestació de serveis tecnològics, i qualsevol altra forma equivalent de cooperació o ajuda a les activitats de les organitzacions o grups terroristes, grups o persones a què es refereix el paràgraf anterior.

Quan la informació o vigilància de persones que s'esmenta al paràgraf anterior posi en perill la vida, la integritat física, la llibertat o el patrimoni d'aquestes, s'ha d'imposar la pena que preveu aquest apartat en la seva meitat superior. Si es produeix lesió de qualsevol d'aquests béns jurídics, s'ha de castigar el fet com a coautoria o complicitat, segons els casos.

2. Les penes que preveu l'apartat anterior s'han d'imposar als qui duguin a terme qualsevol activitat de captació, adoctrinament o ensinistrament, que estigui dirigida o que, pel seu contingut, resulti idònia per incitar a incorporar-se en una organització o grup terrorista, o per cometre qualsevol dels delictes compresos en aquest capítol.

Així mateix, cal imposar aquestes penes als qui facilitin ensinistrament o instrucció sobre la fabricació o l'ús d'explosius, armes de foc o altres armes o substàncies nocives o perilloses, o sobre mètodes o tècniques adequats

especialment per cometre algun dels delictes de l'article 573, amb la intenció o el coneixement que s'utilitzaran per a això.

Les penes s'han d'imposar en la seva meitat superior, i es pot arribar a la superior en grau quan els actes que preveu aquest apartat s'hagin dirigit a menors d'edat, a persones amb discapacitat necessitades de protecció especial o a dones víctimes de tràfic amb la finalitat de convertir-les en cònjuges, companyes o esclaves sexuals dels autors del delicte, sense perjudici d'imposar a més les que escaiguin pels delictes contra la llibertat sexual comesos.

3. Si la col·laboració amb les activitats o finalitats d'una organització o grup terrorista, o en la comissió de qualsevol dels delictes compresos en aquest capítol, s'ha produït per imprudència greu, s'ha d'imposar la pena de presó de sis a divuit mesos i multa de sis a dotze mesos.

Article 578.

1. L'enaltiment o la justificació públics dels delictes compresos als articles 572 a 577 o dels qui hagin participat en la seva execució, o la realització d'actes que comportin descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes dels delictes terroristes o dels seus familiars, s'ha de castigar amb la pena de presó d'un a tres anys i multa de dotze a divuit mesos. El jutge també pot acordar en la sentència, durant el període de temps que ell mateix assenyali, alguna o algunes de les prohibicions que preveu l'article 57.

2. Les penes que preveu l'apartat anterior s'han d'imposar en la seva meitat superior quan els fets s'hagin dut a terme mitjançant la difusió de serveis o continguts accessibles al públic a través de mitjans de comunicació, Internet, o per mitjà de serveis de comunicacions electròniques o mitjançant l'ús de tecnologies de la informació.

3. Quan els fets, a la vista de les seves circumstàncies, resultin idonis per alterar greument la pau pública o crear un sentiment greu d'inseguretat o temor a la societat o part d'aquesta, s'ha d'imposar la pena en la seva meitat superior, que es pot elevar fins a la superior en grau.

4. El jutge o tribunal ha d'acordar que es destrueixin, s'esborrin o s'inutilitzin els llibres, arxius, documents, articles o qualsevol altre suport per mitjà del qual s'hagi comès el delicte. Quan el delicte s'hagi comès a través de tecnologies de la informació i la comunicació, s'ha d'acordar que es retirin els continguts.

Si els fets s'han comès mitjançant serveis o continguts accessibles a través d'Internet o serveis de comunicacions electròniques, el jutge o tribunal pot ordenar la retirada dels continguts o serveis il·lícits. Subsidiàriament, pot ordenar als prestadors de serveis d'allotjament que retirin els continguts il·lícits, als motors de cerca que suprimeixin els enllaços que apuntin a aquests, i als proveïdors de serveis de comunicacions electròniques que impedeixin l'accés als continguts o serveis il·lícits sempre que concorri algun dels supòsits següents:

a) Quan la mesura sigui proporcionada a la gravetat dels fets i a la rellevància de la informació, i necessària per evitar-ne la difusió.

b) Quan es difonguin exclusivament o preponderadament els continguts a què es refereixen els apartats anteriors.

5. Les mesures que preveu l'apartat anterior també les pot acordar el jutge instructor amb caràcter cautelar durant la instrucció de la causa.

Article 579.

1. S'ha de castigar amb la pena inferior en un o dos graus a la prevista per al delicte de què es tracti aquell qui, per qualsevol mitjà, difongui públicament missatges o consignes que tinguin com a finalitat o que, pel seu contingut, siguin idonis per incitar altres persones a cometre algun dels delictes d'aquest capítol.

2. Cal imposar la mateixa pena a aquell qui, públicament o davant una concurrència de persones, inciti altres persones a cometre algun dels delictes d'aquest capítol, així com a aquell qui sol·liciti a una altra persona que els cometi.

3. Els altres actes de provocació, conspiració i proposició per cometre algun dels delictes que es regulen en aquest capítol també s'han de castigar amb la pena inferior en un o dos graus a la que correspongui, respectivament, als fets que preveu aquest capítol.

4. En els casos que es preveuen en aquest precepte, els jutges o tribunals poden adoptar les mesures que estableixen els apartats 4 i 5 de l'article anterior.

Article 579 bis.

1. El responsable dels delictes que preveu aquest capítol, sense perjudici de les penes que corresponguin d'acord amb els articles precedents, també s'ha de castigar, atenent proporcionalment la gravetat del delicte, el nombre dels delictes comesos i les circumstàncies que concorrin en el delinqüent, amb les penes d'inhabilitació absoluta, inhabilitació especial per a professió o ofici educatiu, en els àmbits docent, de l'esport i del lleure, per un temps superior entre sis i vint anys al de la durada de la pena de privació de llibertat imposada, si s'escau, en la sentència.

2. Al condemnat a pena greu privativa de llibertat per un o més delictes compresos en aquest capítol se li ha d'imposar, a més, la mesura de llibertat vigilada de cinc a deu anys, i d'un a cinc anys si la pena privativa de llibertat és menys greu. No obstant això, quan es tracti d'un sol delicte que no sigui greu i el seu autor hagi delinquit per primera vegada, el tribunal pot imposar o no la mesura de llibertat vigilada, en atenció a la seva menor perillositat.

3. En els delictes que preveu aquest capítol, els jutges i tribunals, raonant-ho en sentència, poden imposar la pena inferior en un o dos graus a l'assenyalada per al delicte de què es tracti, quan el subjecte hagi abandonat voluntàriament les activitats delictives, es presenti a les autoritats confessant els fets en què hagi participat i col·labori activament amb aquestes per impedir que es produeixi el delicte, o coadjuvi eficaçment a l'obtenció de proves decisives per identificar o capturar altres responsables o per impedir l'actuació o el desenvolupament d'organitzacions, grups o altres elements terroristes als quals hagi pertangut o amb els quals hagi col·laborat.

4. Els jutges i tribunals, motivadament, atenent les circumstàncies concretes, poden imposar també la pena inferior en un o dos graus a l'assenyalada en aquest capítol per al delicte de què es tracti, quan el fet sigui objectivament de menys gravetat, atesos el mitjà utilitzat o el resultat produït.

Article 580.

En tots els delictes de terrorisme, la condemna d'un jutge o tribunal estranger s'ha d'equiparar a les sentències dels jutges o tribunals espanyols als efectes d'aplicar l'agreujant de reincidència.»

Disposició final primera. *Modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

Es modifica l'apartat 4 e) 2n de l'article 23 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que queda redactat de la manera següent:

«2n el procediment es dirigeixi contra un estranger que resideixi habitualment o es trobi a Espanya o, sense reunir aquests requisits, col·labori amb un espanyol, o amb un estranger que resideixi o es trobi a Espanya, per a la comissió d'un delicte de terrorisme;»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta en exercici de la competència exclusiva en matèria de legislació penal que atribueix a l'Estat l'article 149.1.6.a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor el dia 1 de juliol de 2015.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Sevilla, 30 de març de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY